

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמְד

יוֹסֵף לְאָזַר ע"י בֵּית הַכְּנִסַּת שְׁכֵנֵת ע"י חַמְד" - אֲבִשְׂרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת וִירָא - כְּחָה שֶׁל תְּפִלָּה

"וְה' אָמַר הַמְּכֹסֶה אֶנִּי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֶנִּי עֹשֶׂה. וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהוָה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם" (בראשית יח, יז-יח)

ואמר לו: "אף אני מבקש לקנות בגד לבני, ועל כן אבקשך שתביא לי כמה מיני בגדים בכמה מידות וצבעים שונים". תהה המוכר: "מדוע תעשה כן, אף לך אייעץ להביא את בגד הנה, כדי שאבחר לו בגד שיתאים למדותיו".

השיב האיש: "העצה שייעצת לחברי הייתה נכונה עבורו, כי הוא- בן יחיד יש לו, ואם לא יתאים לו הבגד- הרי לא יהיה מי שילבשו."

מה שאין כן אני, שהבורא זיכני, ובנים רבים יש לי, זה שונה מזה, ולכן יכול אני לקנות כמה מיני בגדים, ואם בגד אחד לא יתאים לראשון - יתאים לשני, ואם לא לשני - לשלישי."

"וְה' אָמַר הַמְּכֹסֶה אֶנִּי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֶנִּי עֹשֶׂה (בראשית יח, יז)" **כדי שירבה עליהם בתפילה.**

ואף על פי שגלוי וידוע לפני ה', שתפילתו של אברהם לא תועיל מאומה לאנשי סדום, כי אין בהם אפילו עשרה צדיקים, שיגנו על העיר, מכל מקום יש תועלת בתפילתו, שהרי "אַבְרָהָם הָיוּ יְהוָה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם (בראשית יח, יז-יח)" - ואם לא תועיל תפילתו להם, אזי היא תועיל לדורות הבאים.

וצריך להבין, מה עניין זה לזה? וכי מאחר ואברהם אבינו עתיד להיות לגוי גדול ועצום, נדרש ה' להודיעו על הפיכת סדום?

ולגופו של עניין יש עוד לתמוה, הלא עיקר הטעם, שגילה הבורא לאברהם על כוונתו להפוך את סדום ועמורה אדמה וצבויים וצוער, היה בכדי שיתפלל עליהם אברהם להצילם, והלא ידע ה' מראש, כי לא יהיו בה אפילו עשרה צדיקים כדי להותירה על כנה בזכותם, ואם כן, לשם מה הוצרך להודיעו על כך, הלא בין כך ובין לא תועיל תפילתו במאומה?

על שאלה זו מתרץ המגיד מדובנא: משל לשני בני אדם שנכנסו לחנות בגדים, וכל אחד מהם ביקש לקנות בגד לבן שלו. אמר הראשון למוכר: "הב לי בגד שיתאים למידותיו של בני".

ענה לו המוכר: "איך אוכל להתאים לו בגד, הלא אינני יודע את מידותיו, האם ארוך הוא או קצר, רזה או עב בשר, האם הוא מעדיף בגד בגון כהה או בהיר? **מוטב, שתביא את בנך לכאן ואראהו בעיניי, וכך אוכל להתאים לו בגד הולם."**

שמע השני את הדברים, פנה אל המוכר

העלון מוקדש להצלחת

יציאת אריאל בן טוביה יניב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית קסיר אפרים וב"ב י.מ.ש כדורי חיים בן בכוריו

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתייה בת ימנה ניט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה אילון בן ג'ליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן מה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

08/11/2014		ט"ו חשוון תשע"ה	
פרשת וירא			
הפטרה: "ואשה אחת"- מלכים ב' ד'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
17:56	17:26	16:10	
17:52	17:23	16:27	ת"א
17:52	17:23	16:27	חיפה
17:55	17:26	16:30	ב"ש

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	---	---

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

מה הדין של קמח והאם צריך לנפותו?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

טחנת קמח הינה מפעל מורכב, ומצוי בה מכשור רב הכולל עשרות מכונות, צינורות מעבר ומחסיני ענק [סילון]. בשיטת הטחינה הנוהגות בטחנת הקמח בימינו, עוברים גרגרי החיטה תהליך ארוך, עד שמתקבל מוצר מוגמר [קמח דק]. הם עוברים תהליכי ייצור שונים בעשרות מכונות המצויות בחמש קומות הטחנה, ומשונעים לאורך מאות מטרים של צינורות. וכדי שהמוצר המוגמר ייצא נקי, צריכים להקפיד על ניקיון מוחלט לאורך כל מסלול הטחינה.

שכבות קמח מצטברות במקומות רבים בשטח הטחנה, ובמיוחד במקום שקשה לנקותם: פינות, מדפים, תחת מכונות וכדו', והקמח מהווה מקום נוח להתרבות החרקים. מזג האוויר החם והלח של הארץ, מסייע להתרבות החרקים. לאחר הטחינה עלול הקמח לשהות בטחנה במשך כשבועיים ואף יותר, וגם בפרק זמן זה עלול הקמח להיגע. הקמח עובר בדרך כלל ניפוי לפני צאתו מטחנת הקמח, וכן בבתי האריזה, אך ניפוי זה נעשה זמן רב לפני רכישת המוצר, וכן הניפוי נעשה באמצעות נפות שצפיפותן אינה מספקת. **מקורות:** על פי דברי הרב ויא בספר בדיקת מזון כהלכה.

להלכה, מאחר שהקמח עובר מסלולי צנרת, ולאחר טחינתו שוהה זמן, הרוצה להשתמש בקמח חייב לנפותו, כי מצוי בקמח נגיעות של חרקים שונים, והוא בגדר מיעוט המצוי שחייב בדיקה, בין בקיץ בין בחורף. **מקורות:** הגם שמדברי מרן השו"ע (יו"ד סימן פד ס"ה) שכתב בזה"ל: תולעים הנמצאים בקמח וכיוצא בו, אסורים, שמא פירשו ושרצו על הארץ וחזרו. עכ"ל. אך לא הזכיר כלל מעניין הניפוי כאשר לא ראינו תולעים, מכל מקום בקמח שלנו המצוי היום, יש לנפות את הקמח מדין מיעוט המצוי. וכמו שהעלה בקובץ מבית לוי (כרך ד). ובקובץ שערי הוראה (חי"ד) כתב הרב שטרן לצאת כנגד אותם ועדות כשרות בחו"ל שאינם מקפידים על ניפוי הקמח.

מעשה אבות סימן לבנים

מסופר על בן למשפחה מיוחסת של אדמו"רים, שבא לבקר בחצר הרבי מליובאוויטש, ובאותה הזדמנות ביקש לפגוש את קרוב משפחתו, שהיה לחסיד חב"ד. להפתעתו נאמר לו, שהאיש מתפרנס ממסעדה שבעלותו.

אמנם גם סיפורו לאיש שקרוב משפחתו מרבה לעשות חסד ולהאכיל עניים ונזקקים בלי לגבות תשלום, אבל הדבר הציק לו. כשנכנס אל הרבי העיר, כי אין זה מכובד שבן למשפחת צדיקים ינהל מסעדה. השיב לו הרבי: "גם הסבא שלכם ניהל מסעדה". לשמע תשובתו של הצדיק קפץ האיש ותהה: "איזה סבא?!". נענה הרבי: "אברהם אבינו".

גמילות חסדים במסירות נפש

להלן סיפור מופלא, שעובד מהספר "חינו ממתקים" בו ניתן ללמוד עד כמה רבותינו התמסרו לזולת ולגמול חסדים אף במסירות נפש ממש. ומעשה שהיה - כך היה: מספר תלמיד אחד: "בתפילת שחרית, באחד הימים, ראיתי את הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל חולץ את התפילין לפני חזרת הש"ץ ובכוונתו לחזור לביתו. הדבר היה חריג ומוזר, שכן הגאון נהג לבוא ראשון לבית הכנסת ולצאת כמעט אחרון. הסקתי מכך, שכנראה הוא מרגיש מאד לא טוב. ואכן התבררה העובדה, שאכן הצדיק סבל מיסורים נוראים, ומחמת גודל הכאבים לא יכול היה להישאר עד סיום התפילה!".

"התלוויתי אליו, מכיוון שחששתי, שמא הרב יהיה זקוק לעזרה. והנה באמצע הדרך ניגש אליו יהודי לשאול שאלה, אני שחרדתי למצבו של הרב הקדמתי ואמרתי לאותו אדם, שהגאון אינו חש בטוב, ואולי ניתן לדחות את השאלה למועד אחר. אך ר' שלמה היסה אותי וקבע: "אם יש לו שאלה שישאל כעת!" ובעודו מתייסר מכאבים הקשיב באורך רוח ובהארת פנים לשאלה הבאה: 'הסרתי את השטיחים מרצפת דירתי, כי קשה לי לנקותם. אבל האשה שגרה מתחתיי טוענת ששומעת את פסיעותיי, האם עליי להתחשב ולהחזיר את השטיחים?' על כך השיב לו הגאון ש"ראוי להתחשב, ואם אתה יכול להחזיר את השטיחים, הרי זו מצווה חשובה".

"לאחר שהרב ענה את התשובה, המשכנו בדרכנו, אולם הלה נזכר, שיש לו שאלה נוספת, ושוב הוא פנה לרב והפעם בשאלה הבאה: 'באיזה תכשיר הרב ממליץ לנקות את השטיחים?!'. לשמע השאלה חשבת, שאני עומד להתפקע, אך הגאון האיר לו פנים והסביר לו בנועם ובסבלנות, שיש חומר מיוחד לניקוי שטיחים. "תפנה לחנות הסמוכה תאמר לבעל החנות ששלחתי אותך, ואני מבקש שיתן לך את הייעוץ הטוב ביותר...". נראה, שר' שלמה הבחין בארשת פניו שהביעו פליאה רבת, ובהמשך הליכתנו, כשהוא מתייסר במכאוביו, פנה אליי ואמר לי: "כאשר יהודי שואל שאלה, צריך להשיב לו!".

מנינים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח"ב בשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

הרב עמרם רוזנבוים חסידא זצ"ל - נולד בשנת ה'תק"נ (1789). מצאצאי גאוני עולם ביניהם המהר"ל מפראג, ר' העשיל מקראקא, ר' אדם בעל שם-טוב. מילדותו ניכר בקדושתו. מאז עמד על דעתו היה מקודש בקדושה יתירה, עד שהעיד עליו החת"ס, שלא הניח כמותו בצדקות בחוץ לארץ. שקד על לימוד התורה הקדושה ולאחר שהתפרסם בקדושתו נתווסף לו הכינוי 'חסידא'. בבית חמיו למד מספר שנים בהתמדה. בשנת תקע"ד (1813) בהיותו כבן 24 שנים התמנה כאב"ד אירשא. בשנת ה'תק"פ (1819) מונה לרב העיירה מאד (הונגריה). **גאון בנגלה ובנסתר. בעל רוח-הקודש. מלומד בנסיים. נודע כאיש מופת. דרכו בקודש הייתה להתענות משבת לשבת.**



בשנת ה'תקפ"ו (1825) עלה לארץ ישראל (הספינה בה הפליג הקדימה לבוא בתשעה ימים קודם!) והתגורר בצפת. מינוהו תוך זמן קצר כממונה ונשיא "כולל החסידים". באותה עת לא הטמינו אף אדם בבית החיים הישן בצפת מחוסר מקום, אולם רבינו עמרם ראה ברוח קודשו מקום אחד פנוי, ובו ביקש להיטמן. נפטר ב-ט"ז מרחשוון ה'תק"צ (1829). כשעה לפני פטירתו זכה לראות את האור הגנוז מששת ימי בראשית ובירך עליו בשם ומלכות: 'המאיר לעבדיו מאור הגנוז מששת ימי בראשית'. חי כ-40 שנים. ציונו בצפת.



אביו: ר' משה נחום. **אשתו:** בת הגה"צ ר' ישראל ברילל זצ"ל אבד"ק פאלאטא (נישא בהיותו כבן שלוש-עשרה). **מרבותיו:** ר' מרדכי בנט (אב"ד ניקלשבורג). **מתלמידיו:** ר' שמואל מסאלנט (אב"ד ירושלים)

שנים רבות היו אביו ואמו חשוכי בנים, ותמיד התפללו, שיפקדו בזש"ק. פעם אחת אירע, שליד ביתם נעצרה עגלת סוסים, מתוכה ירד בעל עגלה אשר הכרת פניו ענתה בו, כי צדיק הוא. הקיש על פתח הבית וביקש, שיתנו לו להניח תפילין דר"ת, כי ירא, פן תשקע עליו החמה, ועדיין לא הניח. ר' משה נחום הכניסו לביתו וקבלו בסבר פנים יפות. האורח הניח את התפילין וביקש להמשיך לדרכו. אולם בעל-הבית הפציר בו, שיסעד את לבו טרם יציאתו לדרך. הלה נעתר לבקשתו, סיים לאכול והתחיל לברך ברכת-המזון. כשהגיע לברכת הרחמן, הגביה קולו ואמר: הרחמן הוא יברך את הרב בעל הבית... אותם ואת זרעם".

כשסיים לברך, פנה אליו בעה"ב ואמר לו: 'הרי עדיין לא נתברכנו בזרע, ומה ראה מר לברך אותנו ואת זרעינו?! מי ייתן, שברכתכם תתקבל וניוושע בבנים'. נענה העגלון ואמר: 'רואה אני סיבה כל שהיא, שבעטיה לא נפקדתם בבנים. **מול ביתכם במרחק רב מתנוסס מגדל. בית תיפלות של הנוצרים. כשיוצאים אתם מפתח ביתכם נתקלים מבלי משים בהסתכלות בשתי וערב הנועץ על גג המגדל.** הקב"ה רוצה לפקוד אתכם בזש"ק, ולכן אין מן הראוי, כי הרבנית תביט אפילו פעם אחת בצורת השתי וערב, כי זה פוגם מאד ח"ו. על-כן עצתי שתעקרו מדירה זו, ואז תיוושעו. **הדברים נכנסו ללבם, הם עברו מיד לגור במקום אחר ונפקדו בבן זכר, אשר נקרא בשם עמרם.**

מעשה והוריו נסעו לקרלסבאד בהשאינם את הילד אצל קרוב משפחתם. הימים היו ימי צינה וכפור, באמצע הלילה קם אחד מבני המשפחה שאצלם שהה הילד בחששו, שמא יתקרר, כיסה את הילד במעיל צמר, והילד היה שקוע אז בשנתו. **כאשר הניח את המעיל על גבי הילד, החל הילד להזדעזע ולבעוט בכל כוחו, עד שזרק ארצה את המעיל.** הלה כיסהו שוב, והמחזה נשנה שוב ושוב.

למחרת נשאל הילד, מדוע לא נתן לכסותו במעיל, בעוד הקור היה עז. הילד לא ידע מה לענות, הוא אמר, שלא הרגיש כלל, שנתנו עליו מעיל ושהוא זרקו ארצה. לימים כשספרו את הדבר לפני ר' משה נחום (אביו של רבי עמרם) **ביקש שיבדקו את הבגד, אם נקי הוא משעטנז, יצאו ובדקו ואכן, התגלה כי היה במעיל שעטנז, ויהי הדבר לפלא.**

פעם בליל הסדר שאל את אביו: "מדוע כשפותחים הדלת לאמירת 'שפוך חמתך' מקבלים את פני אליהו הנביא בפנים שמחות וקוראים 'ברוך הבא' ובשעת יציאתו, מדוע אין יוצאים ללוותו?!". השיב לו אביו בתמיהה: "וכי מי רואה אותו בצאתו?". הילד הוסיף אף הוא לתמוה ואמר: "הרי **כשם שרואים אותו בכניסתו כך רואים אותו ביציאתו.**" האב התפעל מדברי הילד ושמר זאת בלבו..."

בהיותו כבן שלש שנים התעורר פעם באמצע שנתו בבכיות נוראות. אביו ניעור לקול הבכי, ניגש אליו בחרדה ושאלו: "מה לך בני?" הילד השיבו, כי הנה חלם לו שאביו שכח להעמיד ליד מיטתו מים לנטילת ידים ועל-כן התחיל לבכות. אביו מיהר להגיש המים ליד מיטתו ונחה דעת הילד.

פעם הלך עם מאחרו בק"ק מאדע לקדש הלבנה אל רחוב העיר, שהיה ממוקם מול בית אדון אחד, ובא משרתו עם כלי נשקו בידו לגרשם משם למען לא יפריעו שינת האדון, ובקפצו עליהם אמר בינו לבין עצמו בתפילתו: "רבש"ע וכי לא יכלת בפחות רשע אחד כזה בעולמך?!", **ובבוקר נשמע בשורה מבהילה בעיר, כי משרת האדון מת פתאום בלילה, והיה לפלא והתפרסם מעשה זה גם בין הגוים.**

בהיותו ילד כבן שמונה חזר פעם מבית רבו בקול בוכים ועינים דומעות. לשאלת הוריו על פשר בכיו השיב, **שהרבי בישר להם היום בשורה מרה, אודות פטירתו של אותו גאון וקדוש הגאון רבי אליהו זלמן מווילנא זיע"א (הגר"א) שנסתלק זה עתה בחוה"מ סוכות,** והרבה לספר להם על רוב גדולתו וקדושתו. והוסיף שהרבי סיים, כי 'חובה עלינו להשתדל ולעשות, כל מה שלא-ל ידינו למלאות את החלל הריק שנוצר בהסתלקותו של צדיק זה'. כששאלו אביו: 'מה בדעתך לעשות?'- השיב בתום, **שבדעתו מהיום והלאה להשכים קום ולהוסיף שעה אחת בלימוד התורה קודם התפילה, ובכך יושלם במעט החסר הגדול...** ואמנם, קיים מה שאמר, ובשעה זו קנה שלימות בתורה יותר ממה שבכל היום כולו.

בהיותו כבן שש שנים נטפל אליו ערל אחד ולקח ממנו בכוח את ה'טלית קטן' שלבש על בגדיו. הילד החל לבכות ולצרוח בקול מר, **ולא הסכים בשום אופן לזוז מהמקום, עד שהביאו לו טלית קטן אחר.** ואז, מתוך אנחת צער אמיתית, רוויית כאב, פלט הנער: "הלואי ויבלע הגוי הזה באדמה". לא עברו ימים מועטים והקול נשמע בעיר שאותו גוי נפל לבור עמוק, ואיבריו התרסקו. כששאלו את עמרם הקטן, מה ראה לגלגל עליו דווקא קללה זו, שייבלע באדמה, השיב: "גם קרח שלגלג על מצוות ציצית, נבלע באדמה".

משפחתנו גדלה והתרחבה, הילדים בלי עין הרע בעלי מרץ ושובבות הסתובבו בבית, משחקיהם ועליצותם היו למעלה מכוחותיה של האם ששפכה את ליבה לפני בעלה ואמרה לו: "כוחותי אוזלים, אני לא מסוגלת לעמוד בנטל! אני קורסת!". הבעל, שהיה אברך כולל שכל שעות היום ואף חלק מהלילה ישב והגה בתורה ונחשב לבן עליה, הציע פתרונות שונים, אך אף אחד מהם לא התקבלו על דעתה. יום אחד עלה בדעתו רעיון, אולי כדאי לבקש עצה וברכה מה"סטייפלר" זיע"א אשר כל כך הרבה אנשים נושעו מברכותיו. שמעה זאת האישה, התלהבה וקיבלה זאת בשמחה וכבר למחרת נסעה לביתו של הצדיק ר' יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל.

כמדי יום, גם אותו ערב המתינו אנשים רבים להיכנס. כעבור שעה ארוכה הגיע תורה. נשים לא נכנסו לחדרו, ובתו הרבנית הייתה מעבירה את הדברים לאביה. כשקרא הסטייפלר את פתקה של האישה, אמר לבתו: "מסרי לאישה שעל כל אחד נגזר לעבור ייסורים בעולם, אין אפשרות לברוח מהם, אם היא רוצה לברוח מעול של גידול הילדים יבוא תחתיו סבל אחר, כגון שכנים רעים למשל..."

הרבנית מסרה את דברי הרב מילה במילה. האישה הקשיבה לתשובה והתפלאה: שכנים כה טובים יש לה זה מעל עשר שנים, נשוא לקנאה לכל מי שרק ראה כמה עזרה ואחוזה יש בין שכנים אלו, והיא מיד פלטה "משכנים רעים איני מפחדת כלל" והוסיפה: "שכנים כמו שיש לי, אין בנמצא, ופעמים אף נראה, שזה משפחה אחת גדולה המתגוררת בשתי דירות סמוכות".

חזרה הבת לאביה ובפיה דברי האשה. הצדיק חייך לרגע ואמר "נו, נו... זה בחירה שלה". שבה האישה לביתה וקיוותה לטוב. מאז ומתמיד היו שתי המשפחות חיות באחוזה כשהבעלים לומדים באותו כולל והילדים לומדים באותם מוסדות החינוך. "בקומה זו אין סודות", היו אומרים זאת הילדים כסיסמה, ולכן לא הבינו בני המשפחה, מה פשר אווירת הסודיות האופפת את שכניהם הטובים. תוך זמן קצר הם התחמקו מכל ניסיון לקשור שיחה, כאילו שנחבאו בביתם, ובנוסף עלו הרבה אנשים לבקרם מעין עליה לרגל.

החידה גדלה ותפחה, עד שכעבור שבועיים נפתרה התעלומה: משאית גדולה חנתה בכניסה לבית וכל תכולת המשפחה בדירה השכנה הורדה ע"י סבלים חסונים אל המשאית. "לא היה לנו נעים", התנצלה השכנה כשבה להיפרד, "קיבלנו פתאום הצעה קוסמת לדירה גדולה במחיר מוזל מאד, כך שתוך שבועיים חתמנו על החוזה רכשנו את הדירה, ואת דירתנו מכרנו לזוג צעיר ונחמד". בני המשפחה התהלכו כהמומי רעם. הם חשו, כאילו השכנים הטובים בעולם, שהיו להם מעל עשר שנים תקעו להם סכין בגבם, אילו רק עזבו אותם הייתה זו חצי צרה, אך על השכנים החדשים שבאו, על כך אין סליחה ואין כפרה!...

הזוג הצעיר שבא לגור בשכנותם באותה קומה התגלה מהר מאד, רחוק מכפי שנאמר עליו... "זוג צעיר ונחמד". אילו היה אומר להם מאן דהוא לפני חודש, שתוך זמן קצר עתיד הגן עדן הביתי שלהם להיחפץ לגיהנום, היו מביטים עליו כהוזה. מי היה מאמין, כי בזמן כה קצר תתהפך הקערה על פיה, וחיים ישתנו מהקצה אל הקצה? השקט והנעימות, שאפיינו את הדירה הסמוכה, נעלמו, ובמקומם באו רעש וצעקות, קולות בכי וצרחות בלתי פוסקות, שנשמעו רוב שעות היום, השכנים החדשים היו אנשים כעסניים קצרי רוח ועל כל דבר של מה בכך הרימו קול זועות, "שלום בית" היה עבורם מושג ערטיילאי, ושלושת ילדיהם שלא זכו לראות את הוריהם משוחחים בנחת ובדרך ארץ, הפכו ל"חיות פרא מסוגרות ונזעמות", והם הטעימו לא אחת את ילדי השכנים מנחת זרועם. "מה חטאנו ומה פשענו שכה נענשנו?" הייתה השכנה סופקת כפיה ונאנחת ביאוש, האזהרה של הסטייפלר פרוחה מזכורנה...

המריבות בבית השכנים גברו, מידי פעם הגיעה משטרה שנאלצה להתערב כדי להשכיח שלום והמצב התדרדר, שהחיים הפכו לסיוט מתמשך. לפתע לאחר שנתיים של סבל נוראי וייסורי נפש לא פשוטים, ולאחר שהיא חשה, שכבר אינה מסוגלת עוד להמשיך כך, לפתע הבליוח המילים של הצדיק כאורות באפילה, "אי אפשר לברוח מן הייסורים, אם תברחי מן הייסורים של עול גידול ילדים, יבוא תחתיו סבל חדש, שכנים רעים למשל..."

שנתיים היא התחמקה מתשובת הצדיק. הדחיקה אותם לאיזו פינה זנוחה במוחה, שכחה מקיומם, אך הם עשו את שלהם ומילאו את שלוחותם, עד שהכריעו אותה. למחרת שבה אל בית הרב, ובראש מורכן ודמעות בעיניה סחה לבת הרב את כל אשר אירע מאז שנתיים, כשהייתה פה פעם קודמת ובחרה בעצמה את כל אשר הביאה על עצמה. היא ביקשה מחילה וביקשה את עצתו של הרב.

"ככל אשר יורה לי אעשה!" אמרה לבתו, כשנכנסה הבת עם סיפור האישה אל אביה הוא כלל לא הופתע: "היא הרי הביאה זאת על עצמה במו פיה, אם הייתה מסכימה לסבול את עול הייסורים האלו הייתה חוסכת את הסבל והצער ממשפחתה, מכל אשר עברה". הסטייפלר בירך אותה בברכות לבביות והיא שבה לביתה מעודדת מברכות הצדיק. ואכן תוך שבוע הוכתה המשפחה בתדהמה כאשר השכנים הקשים מכרו את דירתם, עזבו את הדירה, ובמקומם הגיעו שכנים נפלאים ושקטים הדומים לאלו שהיו בתחילה...

כעבור שנה נולד בן בשעה טובה לאותה משפחה, והאב האברך נכנס ביראת כבוד אל הסטייפלר: "אני הוא בעלה של האישה, שהייתה כאן בקשר לשכנים הרעים, באתי להזמין את הרב להיות סנדק לבני שנולד לי במזל טוב...". הצדיק חייך אליו במאור פנים, החווה לו לעבר שרפרף סמוך והזמין לשבת. הוא פתח מדרש רבה פרשת מקץ והחל קורא: "אמר רבי אלכסנדר, אין לך אדם בלא יסורין, אשרי לאדם, שיסורין באין עליו מן התורה". והסטייפלר הסביר: "מנת הייסורים תהיה בכל אופן, אין להתחמק מהם. אשרי מי ששומר את דרך התורה, שאותם ייסורים הראויים לבוא, נעשים ע"י שמירת תורה ומצוות, כי אז יש לו עבור אותם ייסורים שכר נורא ונצחי בעולם הבא, וכל סבל, שסבל ע"י קיום התורה והמצוות, לזכות עצומה ייחשב!".

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת אירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יז"י בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמי ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה</p>	<p>לע"נ</p>  <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרז"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חטיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר אורה בת נעמי ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה</p>
--	---	---	--